

§ 5. Sager angaaende Overtrædelse af denne Lov behandles som Politisager, i København af Sø- og Handelsretten. Udenfor København deltager paa de Steder, hvor der i Medfør af Lov Nr. 325 af 3. Juni 1919 § 2 findes en Handelsret, to af de i Henhold til sidstnævnte Lovbestemmelse beskikkede handelskyndige Mænd i Sagens Behandling og Paadømmelse.

§ 6. Loven træder straks i Kraft og har Gyldighed indtil Udløbet af Aaret 1926.

Ved 1. Behandling fandt der efter Aftale mellem Partiordførerne og Erhvervsministeren ingen Forhandling Sted om selve Lovforslaget, der henvistes til Udvalget angaaende Lovforslaget om uretmæssige Prisaftaler. Dette Udvalgs *Flertal* (Socialdemokrater og Radikale), der indstillede Lovforslaget uforandret til Vedtagelse, udtalte i Betænkningen, at det „har været villigt til Forhandling om alle Lovforslagets Enkeltheder, men Mindretallet har af forskellige Grunde ikke ønsket at stille Ændringsforslag“.

Flertallet udviklede dernæst, at Lovforslaget indeholder ingen Løsning af de store og omfattende Spørgsmaal, der behandles i de 3 foreliggende Lovforslag om samme eller beslægtede Emner, og „beskæftiger sig kun med enkelte Forhold, der har Betydning for de økonomiske Forhold og Vanskeligheder i Samfundet, der er en Følge af Valutakrisen. Der tilsigtes derfor en midlertidig Ordning, hvis Formaal er at frigøre Samfundet for de skadelige Virkninger af saadanne Aftaler i Produktion og Omsætning, der danner Hindring for det naturlige Prisfald, som Kronestigningen uden saadanne Aftaler vilde medføre. Ved Aftaler, der hemmer det naturlige og nødvendige Prisfald eller forhøjer Prisniveauet, forværres Krisen for Erhverv og Forbrugere, der under Kronestigningen ser sine Indtægter formindsket uden at opnaa dertil svarende Nedgang i Udgifterne“.

Udvalgets *Flertal* skønner, at Lovforslaget, saafremt det ophøjes til Lov, vil være til samfundsmæssig Nytte ved at mildne og forkorte Krisen.

Mindretallet (Venstre og Konservative) udtalte, at det „finder ikke, at man ad den Vej, Lovforslaget angiver, kan øge Muligheden for et hurtigere Prisfald for det meget store Antal Varegrupperes Vedkommende, der indgaar i Pristalsberegningen, uden at bringe et stort Erhvervsomraade ind i en Usikkerhedstilstand, der kan medføre den modsatte Virkning. Dette Problem lader sig ikke uden Skade rive ud af Sammenhængen med hele Spørgsmaalet om at bidrage til øget Plads for Frikonkurrencen paa Produktions- og